

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] praktiske Vanskelighed, at en Del af Personalet føler sig opfordret til ved første Lejlighed, kan man vel sige, at forlade Direktoratets Tjeneste og tage anden Beskæftigelse. Faktisk er dette sket i ikke ringe Omfang i den senere Tid, og dette har været medvirkende til at forøge de allerede eksisterende store Ekspeditionsvanskeligheder.

Det er min Opfattelse, at man fra Direktoratets Ledelse gør sit bedste for at faa Sagerne fra Haanden, og at der ogsaa hos Direktoratets Personale i øvrigt er god Vilje til Stede i saa Henseende, men jeg beder om — det har jeg sagt ved anden Lejlighed, og det siger jeg ogsaa i Dag —, jeg beder om, at man ikke i højere Grad end sagligt begrundet skyder paa Pianisten! Det er mit Ønske, og man vil fra Handelsministeriets Side sætte alt ind derpaa, at give Samarbejdet mellem Administration og Erhvervsliv en saadan Form, at der paa de Omraader, hvor det efter nøje Undersøgelse stadig findes nødvendigt, at det offentlige griber regulerende ind, sikres den for de private erhvervsdrivende hurtigste og mindst byrdefulde Ekspeditionsform, og Organisation og Forretningsgang vil i øvrigt blive forenklet og rationaliseret mest muligt i Samarbejde med Erhvervene.

Med Hensyn til Udviklingen af vor Samhandel med Udlandet siden 5. Maj i Fjor, hvilket Spørgsmaal jo for vide Kredse af Befolkningen er langt det største af de Problemer, der optager Sindene i Øjeblikket, kan jeg oplyse, at vor Eksport i Tiden fra 5. Maj til 1. Januar i Aar har andraget et Beløb af ca. 681 Mill. Kr., medens Importen har udgjort ca. 515 Mill. Kr., altsaa en Eksport 166 Mill. Kr. højere end Importen. Til Storbritannien, vor største Kunde, har vi i den samme Periode eksporteret for ca. 309 Mill. Kr., medens Importen derfra har udgjort ca. 107 Mill. Kr., altsaa en Merudførsel til England paa over 200 Mill. Kr.

Man skulde heraf kunne slutte, at der var oparbejdet et ikke ubetydeligt Sterlingtilgodehavende gennem denne Samhandel. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, idet Danmarks Nationalbank tværtimod har en mindre Sterlinggæld til Bank of England, og dette Forhold hænger — bortset fra, at en Del Penge er medgaaet til Dækning af

Renteforpligtelser o. lign. — sammen med, at der i vidt Omfang af danske Importører, som har opnaaet Bevilling til Indførsel af Varer fra England, er ydet Forudbetaling for Varer, som endnu ikke er leveret her til Landet. Disse Forudbetalinger, som har fundet Sted i større Omfang end for mig rimeligt at se, er et særligt Problem, og jeg har drøftet med Repræsentanter for Erhvervene, hvorledes vi kan komme bort herfra.

Inden for Sterlingomraadet er der i Henhold til den relativt frie Bevillingsudstedelse, som vi har givet Tilladelse til, udstedt Indførselsbevillinger for ganske betydelige Beløb, over 800 Mill. Kr., men denne Bevillingsudstedelse har ikke i tilsvarende Omfang givet sig Udtryk i Varetilførsel. Den nævnte Udvikling, hvorefter Danmarks Nationalbank har paadraget sig en Sterlinggæld til Bank of England, giver dog efter min Mening næppe Anledning til større Betænkeligheder, dels fordi de private Bankers Sterlingtilgodehavender i væsentligt Omfang er forøget i den forløbne Periode, og dels fordi Gennemførelsen af en til Bevillingsudstedelsen svarende Import vil strække sig over et længere Tidsrum, inden for hvilket der gennem den kommende Eksport — og vi har da Eksport hver eneste Dag — vil skabes nye Betalingsmuligheder.

Der har fra forskellig Side været rejst Kritik imod Ordningen af Importforholdene paa Sterlingomraadet, saaledes som denne er tilrettelagt i September Maaned i Fjor. Det hævdes, at der er foretaget store Indkøb af unødvendige Varer. Fra Myndighedernes Side er man opmærksom herpaa, og Skridt er allerede gjort til at standse urimelig Luksusimport, hvor Anledning til at befrygte saadan ellers maatte være til Stede. I øvrigt drejer det sig om i Forhold til den samlede Import ret betydningsløse Importbeløb, men selvfølgelig skal man være opmærksom paa Forholdet, og nogle nødvendige Foranstaltninger i saa Henseende har vi allerede truffet.

Det maa vist erkendes, at den økonomiske Udvikling i den nærmeste Fremtid ikke muliggør en Begrænsning paa væsentlige Punkter af de Rammer, inden for hvilke Administrationen ved den gældende Vareforsyningslov er beføjet til at træffe saadanne Foranstaltninger, som til enhver Tid